

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p><b>And I will walk among you — this implies two levels of walking (see gloss: as explained in the maamar “Walkers among the standers” and “And I will make your windows of kadkod,” end of citation).</b></p>	<p>והתהלכתי • בתוככם, משמע ב' בחיני הלוך (הגה"ה כמו שכתוב סד"ה מהלכים בין העומדים וסד"ה ושמת' (כדכד, עכ"ה</p>
<p>And likewise in Divine service, there are two levels in the concept of walking. For it is written once: “After the Lord your God you shall walk,”—after, specifically.</p>	<p>וכן בעבודה יש ב' בחיני בענין הלוך דפעם כתוב אחרי ה' אלקיכם תלכו, אחרי דוקא.</p>
<p>And in the manner of what is written about Moshe Rabbeinu ע"ה: “And you shall see My back” — only in Moshe’s case it was in terms of seeing, but for the Jewish people it is also in terms of walking — that they must walk after Hashem.</p>	<p>ועל דרך מה שכתוב במשה רע"ה וראית את אחרי, אלא שבלשון הוא רק לענין וראית, ובני ישראל הוא גם לענין ההליכה שצריך להיות אחרי הוי'</p>
<p>And behold, by Avraham it is written: “Walk before Me” (see gloss — and this refers to the commandment of circumcision, through which it is written “And Hashem appeared to him” — to him, to this level, which is the level of Malchus.</p>	<p>והנה באברהם כתוב התהלך לפני (הגה"ה, וזה קאי על מצות מילה שעל ידה ונרא אליו הוי', אליו להאי (דרכא שהיא בחינת מל')</p>
<p>Thus, this is “Walk before Me” — meaning to draw down the unification from Yesod into Malchus.</p>	<p>אם כן זהו התהלך לפני, שממשיך היחוד מיסוד במל'</p>
<p>Likewise with Chizkiyahu: “Who walked before You and did what is good in Your eyes” — which refers to attaching redemption to prayer. Therefore, this is “before You.”</p>	<p>וכן בחזקיהו אשר התהלכתי לפניך והטוב בעיניך עשיתי, דסמך גאולה לתפלה אם כן זהו לפניך</p>
<p>And see in Likutei Torah, in brief, on the verse Va’eschanan, and this is the language of the holy text, vol. 3, page 84:</p>	<p>וראה בלקו"ת בקצרו על פסוק ואתחנן וזה לשון הקודש ח"ג פ"ד</p>
<p>“Every expression of walking that is stated regarding the Beis HaMikdash refers to the drawing down and spreading of unity — to unify above and below so that they be balanced, and ‘they heard the voice of Hashem Elokim walking in the garden...’”</p>	<p>הליכה כל לשון הליכה האמורה במקום בית ה' ענינה המשכה התפשטות היחוד לייחד עליונים ותחתונים להיותם שקולים וישמעו את קול ה' אלקים מתהלך בגן וגו'</p>
<p>“Paths of the world are His” — the world was created solely for His paths, meaning: to draw down to Him from above to below, uniting the supernal and the lower realms.</p>	<p>הלכות עולם לו לא נברא העולם אלא להלכות לו להמשיך לו מלמעלה למטה לייחד עליונים ותחתונים</p>
<p>And in Meorei Or, letter ה', section י': “Walking” is a metaphor for union (i.e., zivug). End of citation.</p>	<p>ובמאור"א אות ה' סע"ף יו"ד, הליכה פינוי אל הזיוג, עכ"ה.</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

(ב)	
And behold, it is written: “ <i>That I command you today</i> ” — and our Sages of blessed memory said: “Each day they should be in your eyes as new.”	והנה קתיב אשר אנכי מצוה היום, ואמרו רז"ל בכל יום יהיו בעיניך כחדשים.
And this is because there are two levels: <b>memale kol almin</b> (filling all worlds) and <b>sovev kol almin</b> (encompassing all worlds).	והנהו דגש ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין.
<i>Memale kol almin</i> comes in a manner of <b>enclothement</b> — that is, it is the aspect of revealed influence, as stated in Tanya chapter 48:	ממלא כל עלמין בא בבחינת התלבשות, והוא ענין גלוי: ההשפעה, כמו שכתוב בתניא פ"ק מ"ח
“ <i>You give life to them all</i> ” — the letter <b>vav</b> (in “You”) refers to <b>voice and speech</b> (drawing into creation).	ואתה מחיה את כלם, ו' אתה קול ודבור.
However, <i>sovev kol almin</i> refers to the <b>Infinite Light</b> (Ein Sof) that is without limitation.	אבל סובב כל עלמין הוא אור אין-סוף שכלי גבול.
Therefore, it cannot come into revelation or enclothement.	ולכן לא יוכל לבוא לידי גלוי והתלבשות.
And it is impossible to draw down any extension from <i>sovev kol almin</i> ,	ואי אפשר להמשיך שום המשכה מסובב כל עלמין
except <b>through the mitzvos</b> — one is able to draw down a revelation of light from <i>sovev kol almin</i> itself.	כי אם על-ידי המצוות יוכל להמשיך גילוי אור מסובב כל עלמין ממש.
Therefore, each day it should be in your eyes as something <b>new</b> .	ולכן בכל יום יהיה בעיניך כחדשים.
(ג)	
Therefore it is said: “ <i>Today, to do them</i> ” — and our Sages said: “ <i>One moment of repentance and good deeds in this world is better than all the life of the World to Come.</i> ”	ולכן אמרו: היום לעשותו, ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא.
For in Gan Eden — which is the place of <b>receiving reward</b> , the revelation of Divine light and the pleasure from the <b>radiance</b> of the Shechinah — that is in the level of <i>memale kol almin</i> .	כי בגן עדן שהוא קבלת שכר, התגלות האור ונגנים מזיו השכינה, הוא בבחינת ממלא כל עלמין.
<i>(There is a question about the concept of “ziv” being rooted in Yesod, in Me’orei Or, letter ו, section 14 — as explained elsewhere in the maamar “Yafah Sha’ah Achas...” )</i>	צ"ע מענין זיו שפרש יסוד, במא"א אות ז' סעיף י"ד (** כמו שנתבאר במקום אחר בד"ה יפה שעה אחת כו')
And therefore <b>there</b> , teshuvah is <b>not effective</b> (as it says in <i>Likutei Torah</i> , Parshas Pinchas, the first maamar beginning “ <i>Tzav es Bnei Yisrael</i> ”).	ועל כן שם לא מהני התשובה (כמו שכתוב בלקו"ת פי' (פנחס ד"ה צו את בני ישראל הראשון).

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>Only in <b>this world</b> is teshuvah effective — because in this world, through mitzvos, one draws down the revelation of <i>sovev kol almin</i>, where <b>before Him darkness and light are alike</b>, and it says: “If you are righteous, what do you give Him...”</p>	<p>רק בעולם הזה מהני התשובה, כי בעולם הזה על-ידי המצוות ממשיכים גילוי סוכב כל עלמין, וקמיה כחשוכא כנהורא, ואם צדקת כו</p>
<p>(Gloss: This requires further analysis: If <i>sovev kol almin</i> is drawn through mitzvos, how then is it said “If you are righteous, what do you give Him...” — which implies the <b>opposite</b> of mitzvah?)</p>	<p>הגה"ה: זה צ"ע — דאם סוכב כל עלמין נמשך על-ידי מצוות, איך הוא בבחינת אם צדקת מה תתן לו? (כו) — שזהו הפך המצוה</p>
<p>Rather, it must be said that what is drawn down through the mitzvos from <i>sovev kol almin</i> is through a <b>tzimtzum</b> — i.e., the idea of “<i>ratzon</i>” (Divine will), whose letters form a “<i>pipe</i>” (צינור).</p>	<p>וצריך לומר שנה שמשך על-ידי המצוות אור הסוכב — זהו על-ידי שמשמץ עצמו, דהיינו ענן רצון, אותיות צנור</p>
<p>Whereas from <i>sovev kol almin</i> <b>in its essence</b>, it is written: “If you are righteous, what do you give Him...”</p>	<p>מה שאין-כן מצד עצם סוכב כל עלמין, כתוב אם צדקת מה תתן לו</p>
<p>Yet even so — since the mitzvos draw down <i>sovev</i> via the pipeline, it is therefore also possible <b>through the mitzvah of teshuvah</b> to draw from the very essence of <i>sovev</i>, where this level of “If you are righteous...” applies.</p>	<p>אבל מפל מקום כיון שעל-ידי המצוות ממשיכים סוכב על-ידי צנור — שוב יכולים גם-כן על-ידי מצוות התשובה להמשיך מעצם הסוכב ששם הוא אם צדקת כו.</p>
<p>(See Torah Or, Parshas Miketz, the maamar beginning “<i>Ki Imcha Meqor Chaim</i>.” And elsewhere it is explained that through the pipeline, one draws from the <b>inner</b> aspect, whereas “If you are righteous...” applies only to the <b>external</b> level — see maamar <i>Vayikach Haman es Halavush</i> regarding the verse “<i>He rose up over our corpses...</i>”)</p>	<p>ענין בתורה-אור פ' מקץ ד"ה פי עמך מקור חיים.) ובמקום אחר נתבאר שעל-ידי הצנור נמשך מבחינת הפנימיות, ובחינת אם צדקת כו — זהו מצד בחינת החיצוניות, בד"ה ויקח המן את הלבוש, בענין גיאח על (גוייתניא)</p>
<p>Furthermore, the level of “<i>Before Him darkness is as light</i>”, from which even the wicked receive sustenance, is only for bestowing upon them <b>external vitality</b>.</p>	<p>ועוד — פי הבחינה דקמיה כחשוכא כנהורא, שמהה מקבלים גם עופמא דאילנא — זהו רק להשפיע להם חיצוניות החיות</p>
<p>But to bestow from the <b>inner level</b> — this is only through the mitzvos, which draw through the pipeline.</p>	<p>אבל להשפיע בבחינת הפנימיות, זהו רק על-ידי המצוות, רק שנמשך על-ידי צנור</p>
<p>However, <b>teshuvah</b> is also an <b>exalted and lofty mitzvah</b>, and its power is so great that it can draw down from <b>above the pipeline</b> — therefore, from there can come forgiveness, and from there too the light can be drawn inward <b>through the pipeline</b>, etc.</p>	<p>אבל התשובה היא גם-כן מצוה רמה ונשאה, וכחה גדול להמשיך מלמעלה מהצנור, על-כן משם יוכל להיות הסליחה, ושיומשך גם-כן האור בפנימיות על-ידי הצנור, כו</p>
<p><b>קצור - Summary</b></p>	
<p>Since forgiveness is drawn from the level of “If you are righteous, what do you give Him”, how can this be drawn down through <b>mitzvos</b>, given that the very concept of mitzvah is the <b>opposite</b> of that level?</p>	<p>כיון הסליחה נמשכת מבחינת אם צדקת מה תתן לו, איך נמשך זה על-ידי המצוות, שהרי ענין המצוה הוא הפך בחינת אם צדקת כו</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>However, this is a <b>kindness</b>: that He extended His <b>Will</b> from the level of “<i>If you are righteous...</i>”, to have a <b>will</b> in Torah and mitzvos.</p>	<p>אָבָל זֶהוּ חֶסֶד שֶׁהַמְּשִׁיב רְצוֹנוֹ מִבְּחִינַת אִם צְדָקָתְךָ לֵהָיוֹת לּוֹ רְצוֹן בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת.</p>
<p>And this is the meaning of “<i>All Your commandments are righteousness,</i>” as explained in <i>Likutei Torah on Shir HaShirim</i>, maamar “<i>Tze’ena uRe’ena</i>”, chapter 4.</p>	<p>וְזֶהוּ כִּי כָל מִצְוֹתַי צְדָקָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּלִקוּוֹת בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. הַשִּׁירִים בְּדִבְרֵי הַצְּאֵנָה וְרֵאשִׁיטָה פָּרָק ד’</p>
<p>And this is the idea of “<i>Ratzon</i>” (<i>Divine Will</i>) being the same letters as “<i>Tzinor</i>” (<i>pipeline</i>), as explained in <i>Likutei Torah</i>, in the biur on “<i>Rashei HaMatos</i>”, chapter 3.</p>	<p>וְזֶהוּ רְצוֹן אוֹתִיּוֹת צְנוּר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּלִקוּוֹת בְּהִבְיָאוּר עַל-פִּי רֵאשִׁי הַמַּטּוֹת פָּרָק ג’</p>
<p>That He <b>drew down and contracted His infinite Will</b> to become drawn into Torah and mitzvos specifically.</p>	<p>שֶׁהַמְּשִׁיב וְצָמְצָם רְצוֹנוֹ הַבְּלִי מוֹגְבֵּל לֵהָיוֹת נִמְשָׁךְ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת דְּוָקָא</p>
<p>Nevertheless, the <b>source</b> of the pipeline is from the <b>Essential Will</b> itself.</p>	<p>וּמִכְּלִמָּקוֹם, הֵרִי שֶׁרֵשׁ הַצְּנוּר מִהַרְצוֹן הָעֲלִיוֹן מִמֶּשֶׁ</p>
<p>Therefore, through <b>teshuvah</b>, which is an exalted and lofty mitzvah, one is able to draw from <b>above the pipeline itself</b> — and yet the light still passes <b>through</b> the pipeline, to become “<i>One who bears iniquity...</i>”</p>	<p>וְלָכֵן עַל-יְדֵי הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיא מִצְוָה רְמוּהָ וְנִשְׁאָרָה, יוֹכֵל לֵהַמְּשִׁיב מִלְּמַעְלָה מִהַצְּנוּר מִמֶּשֶׁ, דְּרָדְרָד הַצְּנוּר לֵהָיוֹת בְּשֵׂא עוֹן כּוֹ</p>
<p>Therefore, what is drawn is <b>actual inward light</b>, as opposed to what is drawn to idolaters from the level of “<i>If you are righteous...</i>”, which is only <b>external vitality</b>.</p>	<p>וְלָכֵן נִמְשָׁךְ בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת מִמֶּשֶׁ, מִהַשְּׂאִיזוֹן כֵּן מֵהַשְּׂאִיזוֹן מִבְּחִינַת אִם צְדָקָתְךָ כּוֹ לְעֹכוּיִם — נִמְשָׁךְ רַק בְּחִיצוֹנִיּוֹת</p>
<p>(See <i>Likutei Torah</i>, Parshas Shlach, the maamar “<i>Ve’atah Yigdal Na Koach</i>,” regarding the idea “<i>With kindness and truth, sin is atoned.</i>” End quote.)</p>	<p>עֵינֵי בְּלִקוּוֹת פ’ שֶׁלַח סָד”ה וְעֵתָה יִגְדֵּל נָא כֹחַ, בְּעֵינֵי ***) (בְּחֶסֶד וְאֱמֶת יִכְפַּר עוֹן. עכ”ה)</p>
<p>And this is the meaning of: “<i>Each day let them be in your eyes as new</i>” — because through Torah and mitzvos <b>each day</b>, a <b>completely new light</b> is drawn, which has <b>never yet been drawn into the world</b>, as explained in <i>Iggeres HaKodesh</i>, section 44.</p>	<p>וְהֵינּוּ בְּכָל יוֹם יֵהִיוּ בְּעֵינֵיךָ כַּחֲדָשִׁים, כִּי עַל-יְדֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת בְּכָל יוֹם, נִמְשָׁךְ בְּכָל יוֹם אוֹר חֲדָשׁ מִמֶּשֶׁ, שֶׁלֹּא נִמְשָׁךְ עַדּוֹן מֵעוֹלָם, עַל-דְּרָדְרָד שְׁנַתְּבָאָר בְּאַגְרַת הַקֹּדֶשׁ סִימָן מ”ד</p>
<p>(Gloss: See also in <i>Behar</i>, section 100, column 2, on the maamar “<i>My sister, the daughter of My father,</i>” where it is explained that on Shabbos the zivug gives birth to <b>entirely new souls</b>, for on that day <i>Ze’ir Anpin</i> receives <i>mochin</i> from <i>Abba</i> — “<i>For there is nothing new under the sun,</i>” etc.)</p>	<p>הַגְּהָה”ה: וְעֵינֵי בְּבִהַר, דָּף ק’ עֵמוּד שְׁנֵי עַל-פִּי הַמְּאָמַר ***) אַחוּתִי בַת אָבִי הִיא, שֶׁסָּדְלָה בְּשִׁבְתָּ הַזְּוּוּג לְהוֹלִיד נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת מִמֶּשֶׁ, לְפִי שֶׁאֵז נִמְשָׁךְ בְּזוּ”א מוֹחִין (דְּאָבָא, כִּי אֵין כְּלִי-חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְגו’)</p>
<p>But rather, it (the new light) comes from <b>above</b> the level of the “sun” — see there.</p>	<p>אֵלָּא מִלְּמַעְלָה מִבְּחִינַת שָׁמֶשׁ, עֵינֵי שָׁם</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

And see <i>Torah Or</i> , the maamar beginning “ <i>Vayedaber Elokim el Moshe Vayomer Eilav Ani Havayah</i> ”.	ועין בתורה אור ד"ה וידבר אלקים ויאמר אליו אני הוי'.
And in <i>Me'orei Or</i> , letter װ, section 64 — it brings there, from several Zoharic teachings, that the “sun” refers to <b>Tiferes of Atzilus</b> :	ובמא"א אות ש' סעיף ס"ד, הביא הגנו"ן שם מכמה מאמרי הזהר, ד"שמש" הוא תפארת דאצילות
[As in the verse:] “ <i>Sun and shield are Hashem Elokim.</i> ”	(שמש ומגן הוי' אלקים)
And the Ramaz, at the beginning of Parshas <i>Beha'aloscha</i> , writes as follows:	והרמ"ז ריש פ' בהעלתך כתב וזה לשונו
It is known that the <b>Hidden Light</b> is the <b>inner aspect of Yesod of Abba</b> , of which it is written “ <i>My face you shall not see.</i> ”	נודע שאור הגנוי הוא פנימיות יסוד אבא, שנאמר בו ופני לא יראו
But the aspect of the radiance of Yesod, which shines within <b>Ze'eir Anpin</b> , is the secret of the <b>sun</b> .	אבל בחינת הארת היסוד שמאיר בתוך זעיר אנפין — היא סוד השמש
Therefore, whenever you find in the Zohar or in the words of the early sages that <b>Tiferes</b> is the secret of the <b>sun</b> , the meaning is: the light of <b>Ze'eir Anpin that is influenced from Abba</b> .	לכן מה שתמצא בזהר ובדברי הקדמונים שהתפארת היא סוד השמש — ירצה לומר אור הזעיר, שמצד אבא
And it is explained in the Ramaz on the beginning of Parshas <i>Pekudei</i> , in his commentary on what is stated in the Zohar volume 2, page 180b, on the verse “ <i>How abundant is Your goodness which You have hidden...</i> ” — this refers to the <b>Hidden Light</b> reserved for the righteous in the World to Come.	ומבואר בהרמ"ז ריש פ' פקודי בפירוש מה שנאמר בזהר דרך"ב ע"ב, על-פי הפסוק מהרב טובך אשר צפנת — דא הוא אור דגנוי לצדיקיא לעלמא דאתי
For the <b>Yesod of Abba</b> contains the four levels of <b>Atzilus, Beriah, Yetzirah, Asiyah</b> , and the <b>Atzilus level</b> within it — this is the <b>Hidden Light</b> .	כי יסוד אבא יש בו ד' בחינות אבי"ע, ובחינת אצילות שבו — זהו האור הגנוי כו'
And it is <b>this</b> which shines on <b>Shabbos</b> .	והוא המאיר בשבת
If so, this supports what our Rebbe of blessed memory said: that specifically on <b>Shabbos</b> is the <b>zivug (unification)</b> which gives birth to <b>entirely new souls</b> —	ואם כן, אשר מה שאמר אדונו מורנו ורבנו זכרונו לברכה — שבשבת דוקא הזווג להוליד נשמות חדשות ממש
For “ <i>There is nothing new under the sun</i> ” — which refers to <b>Yesod of Abba as invested in Ze'eir Anpin</b> .	כי אין כל-חדש תחת השמש — שהוא יסוד אבא המתלבש בז"א
But the <b>Hidden Light</b> mentioned above is <b>higher than the sun</b> , and it is that which shines on <b>Shabbos</b> .	אבל האור הגנוי הנ"ל — הוא לעילא מן השמש, והוא המאיר בשבת
Therefore, through Torah and mitzvos one also draws down a <b>new light</b> from the above-mentioned level — for “ <i>Tzafanta</i> ” (“You have hidden”) has the same gematria as 660, which is 613 Torah mitzvos and 7 Rabbinic mitzvos.	ולכן על-ידי תורה ומצות ממש ממשיכים גם-כן אור חדש מבחינת הנ"ל — כי צפנת גימטריא תר"ד: תרי"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>Thus, through the mitzvos one draws down the <b>Hidden Light</b>, and therefore: “<i>Each day let them be in your eyes as new.</i>” End of citation.</p>	<p>הָרִי שְׁעַל־יְדֵי הַמִּצְוֹת מִמְשִׁיכִים אוֹר הַגָּנוּז, וְלִכְּנֹ: בְּכָל יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינַיָה פְּחָדָשִׁים. עכ"ה</p>
<p><b>(ג)</b></p>	
<p>And this is what is implied in the Gemara: that “<i>they perform His will</i>” (עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ) — this is specifically through “<i>with all your might</i>” (בְּכָל מְאֹדָךְ).</p>	<p>וְזֶהוּ שֶׁמִּשְׁמַע בְּגִמְרָא דְעֵשְׂרִין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם — זֶהוּ עַל־יְדֵי בְּכָל מְאֹדָךְ דִּין קָא</p>
<p>Because in order to draw down the <b>Supreme Will</b> (<i>ratzon elyon</i>) into the level of “<b>place</b>”, which is <b>Malchus</b>, this can only be done through “<i>with all your might</i>” — without limitation and without any hindrance in the world.</p>	<p>כִּי כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ הַרְצוֹן הָעֶלְיוֹן בְּבְחִינַת מְקוֹם, מְלָכוּת — זֶהוּ עַל־יְדֵי בְּכָל מְאֹדָךְ, בְּלִי גְבוּל וּבְלִי שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם.</p>
<p>For otherwise, the matter does not reach into one’s innermost inner core (tuch toch penimiyuso).</p>	<p>שְׂאֵם לֹאוֹ — נוֹגַע הַדְּבָר בְּתוֹךְ תוֹךְ פְּנִימִיּוֹתוֹ</p>
<p>Therefore, through this [limitless devotion], one draws down even <b>sovev kol almin</b> into <b>memale kol almin</b>, into the <b>inner</b> aspect — this is “<i>they perform His will</i>”.</p>	<p>לִכְּנֹ עַל־יְדֵי זֶה מִמֶּשׁ — מִמְשִׁיךְ גַּם־כֵּן סוֹבֵב כָּל עֲלָמִין בְּמַמְלָא כָּל עֲלָמִין, בְּפְנִימִיּוֹת — זֶהוּ עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם.</p>
<p>Like [the verse], “<i>Behold, a place is with Me</i>” (Shemos 33:21).</p>	<p>כִּמוֹ הִנֵּה מְקוֹם אֵתִי</p>
<p>Therefore, at that time, the verse “<i>Strangers will stand and pasture your flocks</i>” (Yeshayahu 61:5) is fulfilled — because there will no longer be a need to refine sparks, since there will be a revelation from <i>sovev kol almin</i>.</p>	<p>לִכְּנֹ אִזּוֹ הוּא עֲנִין וְעָמְדוֹ זָרִים וְרַעוּ צֹאנֵכֶם — כִּי לֹא יִהְיוּ נֹצְרִים לְבָרֵךְ בְּרוּרִים מֵאַחַר שִׁיחֵה הַתְּגִלּוֹת מְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין</p>
<p>But in the parsha <i>Vehaya im shamo</i>, where it does <b>not</b> say “<i>with all your might</i>” — even though it says “<i>with all your heart and soul</i>” — this is called “<i>they do not perform His will.</i>”</p>	<p>אֲבָל בְּפִרְשַׁת וְהִיא אִם שְׁמוֹעַ — שְׁלֹא נֹאמַר בָּהּ בְּכָל מְאֹדָךְ, אַף־עַל־פִּי שֶׁנֹּאמַר בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשֶׁךְ — נִקְרָא אֵין עוֹשִׂין רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם</p>
<p>(Gloss: Meaning that since “<i>with all your might</i>” is not stated — i.e., without <b>limitless</b> love — there is sometimes <b>hindrance</b>, and thus the love is <b>bounded</b>; therefore it does not reach to the inner core of being.)</p>	<p>הַגְּהָ"ה: רְצוֹן לוֹמַר, שֶׁכִּינֹן שְׁלֹא נֹאמַר בְּכָל מְאֹדָךְ (***) — בְּלִי גְבוּל — אֲכֵא דְלִפְעָמִים יֵשׁ מְנִיעָה, אֲכֵא גְבוּל (בְּאַהֲבָה, אֵין הַגִּיעַ לְבְחִינַת פְּנִימִיּוֹת וְתוֹךְ־תוֹךְ מִמֶּשׁ)</p>
<p>Therefore, also from Above, the <b>will</b> and the <b>pipeline</b> (tzinor) from <i>sovev kol almin</i> is not drawn into <i>memale kol almin</i> in an inner way, only in a <b>makif</b> (encompassing) fashion.</p>	<p>לִכְּנֹ גַם מִלְמַעְלָה — אֵין נִמְשָׁךְ הַרְצוֹן וְהַצְנוֹר מְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין לְהַאִיר בְּמַמְלָא כָּל עֲלָמִין בְּפְנִימִיּוֹת, רַק בְּבְחִינַת מְקִיף</p>
<p>For although mitzvos have their root in the Supreme Will, still, in such a case it only radiates <b>in makif</b>, etc. End citation.</p>	<p>כִּי אַף שֶׁהַמִּצְוֹת שָׁרְשָׁן מִהַרְצוֹן הָעֶלְיוֹן, עֲכָפ"ז אֵינוֹ מֵאִיר רַק בְּבְחִינַת מְקִיף כּו'. עכ"ה</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

And then one must refine sparks, and gather your grain <b>yourself</b> , etc.	וְאִזְ צָרִיךְ לְבָרֵר בְּרוּרִים, וְאֶסְפֵּת דְגָנְךָ בְּעֶצְמְךָ כו'.
And it is also possible for “ <i>your heart to be led astray...</i> ” — and so it must say “ <i>Beware for yourselves...</i> ”	וְגַם יְכוּל לְהִיטוֹת: פְּוִי-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם כו' — וְצָרִיךְ לֵאמֹר: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם.
And the guarding [against this] is through engagement in the <b>Oral Torah</b> , as our Sages said: “ <i>‘Guarding’ refers to Mishnah.</i> ”	וְהִשָּׁמְרָה — עַל-יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה שְׂבַע-עַל-פֶּה, כְּמֵאמַר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: אֵין שְׁמוֹר אֱלָא מִשְׁנָה.
<b>(ד)</b>	
And with this, we can understand why in the <b>first paragraph</b> [of the Shema] it is written: “ <i>And you shall teach them to your children...</i> ”, followed by “ <i>And you shall bind them...</i> ” — meaning Torah first, and then tefillin.	וְכֵנָה יוֹכֵן אֲשֶׁר בְּפִרְשֵׁה הָרֵאשׁוֹנָה כְּתוּב וְשִׁנְנֵתֶם לְבָנֵיכֶם כו' וְאַחֲרֵיכֶם וְקִשְׁרֵתֶם — הֵינּוּ תוֹרָה מִקֹּדֶם וְאַחֲרֵיכֶם תְּפִלִּין.
But in the <b>second paragraph</b> , it is written: “ <i>And you shall bind them...</i> ” and only afterwards “ <i>And you shall teach them...</i> ” — tefillin before Torah.	וּבְפִרְשֵׁה הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב וְקִשְׁרֵתֶם וְאַחֲרֵיכֶם וְלַמִּדְתֶּם — תְּפִלִּין קֹדֶם לַתּוֹרָה.
And the explanation is: in the <b>first paragraph</b> , where it says “ <i>with all your might</i> ” (בְּכָל מְאֹדְךָ), the spiritual path is from <b>above to below</b> — that is, an inward journey, a descent from the Divine.	וְהֵינּוּ כִּי בְּפִרְשֵׁה הָרֵאשׁוֹנָה דְּכָתוּב בְּכָל מְאֹדְךָ — אִזְ הַהֲלוּךְ הוּא בְּפָנִימִיּוֹת מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה.
Therefore, Torah comes first — a revelation of inwardness: the Infinite Light ( <i>Ein Sof</i> ) as it is revealed in <b>Chochmah</b> , for “the Torah comes from Chochmah.”	לְכֹן תּוֹרָה מִקֹּדֶם — הַתְגַּלוּת הַפְּנִימִיּוֹת: אוֹר-אֵין-סוֹף בְּחֻכְמָה, כִּי אוֹרֵימָא מְחַכְמָה נִפְקֵת.
And afterward comes tefillin — the <b>practical commandments</b> , for all of Torah was equated with tefillin. These action-based mitzvos are the final step in a top-down order, mirroring the chain of descent from above to below.	וְאַחֲרֵיכֶם תְּפִלִּין — הֵינּוּ מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, כִּי הוּקְשְׁתָּה כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה לְתְּפִלִּין, שְׁמִצְוֹת הַמַּעֲשֵׂה הֵן לְבִסּוֹף — מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, כְּסֻדָּר מֵהַשָּׂהוּא מִתְּחִלָּה מַעֲשֵׂה.
But in the <b>second paragraph</b> , which says “ <i>lest your heart be led astray...</i> ” — and only afterward [we are told that] one returns in teshuvah and places these words on their heart — now one must <b>refine sparks</b> , and the spiritual path is <b>from below to above</b> .	אָבָל בְּפִרְשֵׁה הַשְּׁנִיָּה דְּכָתוּב פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְאַחֲרֵיכֶם כְּשֶׁחֲזוּזִים בְּתִשׁוּבָה וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם — אִזְ צָרִיךְ לְבָרֵר בְּרוּרִים, מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה.
Therefore, <b>practical mitzvos</b> come first — the act itself refines the lower levels, for <b>all mitzvos</b> operate through <b>action</b> , and the act is what is refined.	לְכֹן מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת מִקֹּדֶם — הַבְּרוּר בְּעֵשְׂיָה, כִּי כָּל הַמִּצְוֹת בְּעֵשְׂיָה, הַמִּצְוָה מְבַרְרַת אֶת הַמַּעֲשֵׂה.
And afterward comes: “ <i>You shall teach them</i> ” — this is <b>Torah</b> , a refinement through <b>wisdom and speech</b> .	וְאַחֲרֵיכֶם וְלַמִּדְתֶּם אוֹתָם — הֵינּוּ תוֹרָה, בְּרוּר הַחֻכְמָה וְהַדְּבָר.

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p><b>Mishnah</b> represents the refinement of <b>Yetzirah</b>, where by declaring something kosher or pasul, reality is clarified through <b>decisive halachah</b> — and this is able to be included and elevated upward.</p>	<p>משנה — היא ברור עולם היצירה, נשפאומרים כשר או פסול — נתברר זה בזה בהלכה פסוקה, וזה יכול להכלל ולהתעלות למעלה.</p>
<p>And <b>Talmud</b>, which involves <b>questions and refutations</b>, corresponds to the refinement of <b>Beriah</b>.</p>	<p>נתלמוד, שהוא קשיות ופירוקים — נתברר בכריאה.</p>
<p><i>(Gloss: This implies that with baalei teshuvah, the spiritual path must proceed from below to above.)</i></p>	<p>הגה"ה: משמע שבבעלי תשובה צריך שההלוקה (**). (הנהגה מלמטה למעלה)</p>
<p>And we must explain — according to what was stated earlier in the name of the holy Zohar and <i>Me'orei Or</i> — that the meaning of “walking” is the drawing and spreading of the Divine Unification to unite the higher and lower realms so that they become balanced:</p>	<p>וצריך לומר לפי מה שנאמר לעיל בשם הזוהר הקדוש ומאורי אור, דפירוש הליכה — המשכה והתפשטות היוחד לחד עליונים ותחתונים להיות שקולים</p>
<p>How then is such a level possible from <i>below to above</i>?</p>	<p>איה אפשר בחינה זו מלמטה למעלה?</p>
<p>One may answer according to what is stated in <i>Likutei Torah</i>, at the end of Parshas <i>Bechukosai</i>, in the maamar “<i>Eileh HaChukim</i>”, on the verse “<i>The paths of the world are His</i>” —</p>	<p>ואפשר לומר על-פי מה שכתוב בלקוטי תורה, סוף פי' בחקתי, בד"ה אלה החקים, בפירוש הלכות עולם לו</p>
<p>that it means he walks and passes from <b>this world to Him alone</b>, to become nullified unto Him and to His unification, through meditating on His greatness and exaltedness, level after level.</p>	<p>פירוש שהולך ונעתיק מן העולם הזה לו לבדו, להבטל אליו ליחודו ותברך בהשגתו בגדולתו ורוממותו, ומדרגה אחר מדרגה</p>
<p>And furthermore, “<i>The paths of the world are His</i>” means: that <b>the world itself</b> also walks and ascends <b>with the person</b>, to His unification, since the person is within the world... end quote.</p>	<p>וגם הלכות עולם עצמו לו — שהעולם עצמו גם-כן הולך ומתעלה עם האדם ליחודו ותברך, מאחר שהאדם הוא בתוכו כו'. עכ"ל</p>
<p>Thus, <i>walking from below to above</i> <b>does apply</b> — and it follows that through the world becoming refined and elevated, it becomes a vessel for the revelation of the Light.</p>	<p>הרי שיש שכות להלוקה מלמטה למעלה, ונמצא שעל-ידי שהעולם מודרך ומתעלה, יש בו גילוי האור</p>
<p>And this is the meaning of the <b>supernal unification</b>.</p>	<p>ונהו פירוש יחוד העליון</p>
<p>And see further what is written regarding why in the first paragraph of <i>Shema Torah</i> comes first, etc., in the maamar “<i>Veshinantam LeVanecha</i>”, section 7.</p>	<p>ועין עוד מעגנו שבפרשת שמע נאמר תורה קודם וגו', בד"ה ושננתם לבניך, סעיף ז'</p>
<p>And there it also mentions the idea that “<i>A mitzvah is a lamp and Torah is light.</i>”</p>	<p>ושם נזכר גם-כן הענין: פי נר מצוה ותורה אור</p>
<p>According to this, the two types of “<b>walking</b>” are like what is explained in <i>Likutei Torah</i>, in the maamar “<i>Vesamti Kadkod</i>”, end of section 4 — see there.</p>	<p>לפי זה — ב' בחינות הליכה אלו — זהו בענין שנאמר בלקו"ת, בד"ה ושמתי כדכד סוף פרק ד' — יצוי"ש</p>



**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>There too is mentioned the matter of “<i>And I will walk among you</i>”, referring to the <b>two levels of walking</b>, etc. End quote.</p>	<p>שם נזכר גם כן ענין והתהלכתי בתוכם — ב' בחינות הליכה כו'. עכ"ה</p>
<p>And therefore, in the time called <b>Ikvesa deMeshicha</b> (the footsteps of Moshiach), the <b>main clarification</b> is in the mitzvah of <b>tzedakah</b> and similar mitzvos —</p>	<p>ולכן, בזמן שהוא עקבות משיחא, עיקר הברור — במצוות צדקה וכיוצא בה</p>
<p>that is, until the <b>feet touch the feet</b> — the clarification through <b>action</b>.</p>	<p>הנני: עד דמטו רגליו ברגליו — ברור המעשה</p>
<p><b>קצור</b></p> <p>ולכן בפרשת שמע תורה קודם ואחר כך תפלין, שההלוא מלמעלה למטה ובפרשת וקנה אם שמוע, תפלין קודם ואחר כך תורה, פי ההלוא מלמטה למעלה, - בענין ושמי כדכד</p> <p><b>Summary:</b></p> <p>Therefore, in the paragraph of <i>Shema</i>, Torah comes first and afterwards tefillin — because the "walking" (spiritual flow) is from above to below.          But in the paragraph of <i>Vehaya im shamo'a</i>, tefillin comes first and then Torah — because the "walking" is from below to above,          as in the concept of "<i>Vesamti Kadkod</i>."</p>	
<p><b>(ה)</b></p>	
<p>And this is the meaning of “<i>After Hashem your God you shall walk</i>” — for one who is in the category of a <b>baal teshuvah</b> must walk from <b>below to above</b>, in order to refine spiritual sparks.</p>	<p>וזהו אחרי ה' אלקיכם תלכו, כימי שהוא בחינת בעל תשובה, צריך ללכת מלמטה למעלה לברר ברורין</p>
<p>But Avraham Avinu, who was a <b>perfect tzaddik</b>, his path was from <b>above to below</b>, as explained above.</p>	<p>אבל אברהם אבינו שהיה צדיק גמור, היתה הלוכתו מלמעלה למטה, כנ"ל</p>
<p>And the expression “walked” (“<i>his-halech</i>”) refers to the mode of <b>ratzo v'shov</b> (ascent and return).</p>	<p>ומה שפתיב התהלך — הוא בחינת רצוא ושוב</p>
<p>And this is why our Sages said on the verse “<i>And you shall see My back</i>” that He showed him the <b>knot of the tefillin</b>.</p>	<p>ולכן אמרו על פי וראית את אחרי — מלמד שהראהו קשר של תפלין</p>
<p>Because since it is in the category of <b>seeing</b> (<i>re'iyah</i>, “you shall see”), it could only be “<b>My back</b>” — in line with “<i>After Hashem your God you shall walk</i>”.</p>	<p>פי מאחר שהוא בבחינת ראייה, וראית — לא היה אפשר רק בחינת אחורי, בענין אחרי ה' אלקיכם תלכו</p>
<p>And although <b>Torah</b> is a higher level than “<i>you shall walk</i>”, nonetheless, the <b>aspect of “My back”</b> is still “<i>after Hashem</i>” — and therefore this level is called the <b>knot of the tefillin</b>.</p>	<p>ואף דאורייתא היא בחינה עליונה יותר מבחינת תלכו, מכל מקום בחינת אחורי — זהו אחרי ה', על כן נקראת בחינה זו קשר של תפלין</p>
<p>But the <b>tefillin themselves</b> — they are the level of <b>mochin</b>, which is the level of “<b>before</b>”.</p>	<p>אבל התפלין עצמן — הן מוחין, בחינת לפני</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>And behold, with Avraham, it is written: <i>“Walk before Me”</i> — this was through Torah, for Avraham fulfilled the entire Torah even before it was given.</p>	<p>והנה באברהם נאמר התהלך לפני — זה הנה על-ידי תורה, כי קיים אברהם כל התורה כלה עד שלא נתנה.</p>
<p>And in the <b>Future to Come</b>, it is written: <i>“And I will walk among you”</i> — meaning the revelation will come <b>on its own</b>, through an arousal from below (<i>is'arusa d'litata</i>) but without any actual human deed.</p>	<p>ולעתיד לבוא כתוב והתהלכתי, שיהיה ההתגלות מאלי, על-ידי אתערותא דלתמא, בלי שום עשיה דלתמא.</p>
<p>And the meaning of <i>“And I will walk among you”</i> is that there will be a revelation and drawing down of <b>sovev kol almin</b> into <b>memale kol almin</b>, and likewise an elevation of <b>memale</b> into <b>sovev</b>.</p>	<p>ומה שכתוב והתהלכתי — הגנו שיהיה התגלות והמשכה של סובב כל עלמין בממלא, ועליות ממלא בסובב.</p>
<p>And the difference between them — between the revelation of <b>sovev in memale</b>, or the ascent of <b>memale into sovev</b>...</p>	<p>וההפרש ביניהם — בין התגלות סובב בממלא, או... עליות ממלא בסובב.</p>
<p>For example, if a king who stands above descends to reveal himself to his people below — this is a metaphor for the drawing down of <b>sovev kol almin</b> into <b>memale kol almin</b>.</p>	<p>דמשל: אם המלך העומד למעלה יורד להתגלות לעמו למטה — זהו משל להמשכת סובב כל עלמין בממלא כל עלמין.</p>
<p>For <b>memale kol almin</b> is the level of <b>Malchus of Atzilus</b>, which extends to bring existence to Beriah, Yetzirah, and Asiyah — the level called <i>“the people.”</i></p>	<p>פי ממלא כל עלמין זהו מבחינת מלכות דאצילות, שנמשכת להיות מהנה בבי"ע — בחינת עם.</p>
<p>And the drawing down of <b>sovev kol almin</b> is like the king who stands above — for <b>Ze'eir Anpin</b> is called the <i>“Holy King.”</i></p>	<p>והמשכת סובב כל עלמין — זהו על דרך משל המלך העומד למעלה, פי זעיר אנפין נקרא מלכא מדישא.</p>
<p>And the <b>second mode</b> is the opposite: when his people <b>ascend</b> to him — this refers to the <b>ascent of Malchus and Beriah-Yetzirah-Asiyah</b> into Atzilus.</p>	<p>והבחינה השניה — היא להפך: שעמו עולים אליו — הגנו עלות מלכות ובי"ע באצילות.</p>
<p>And it may be said that then they become refined and transformed into a level of <i>“a holy nation”</i> — for though they remain a <i>nation</i>, which is still dim in relation to <b>sovev kol almin</b>, they are nevertheless <b>holy</b>.</p>	<p>ואפשר לומר שאז יזדככו ויהיו בחינת עם קדוש, שאש שהם בחינת עם, עמומים לגבי סובב כל עלמין, מכל מקום הם קדושים כו.</p>
<p>And this level of refinement is like what we find in the case of <b>Eliyahu</b> and <b>Chanoch</b>, who ascended to the heavens — meaning their physicality became refined and they ascended upward.</p>	<p>ובחינת הזכוף — זהו כמו שמצינו בענין אליהו וחנוך שעלו למרום, הגנו שנזדכפו החומר שלהם, ועלו למעלה.</p>
<p>This is the <b>ascent of memale into sovev</b>.</p>	<p>זהו עלות ממלא בסובב.</p>
<p>But the <b>revelation of sovev in memale</b> — this will be a revelation within the physical body itself, <b>without such refinement</b>.</p>	<p>אבל התגלות סובב בממלא — שיתגלה בגוף ממש, בלי הזדככות כזו.</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>And even in terms of comprehension, there is also a distinction: for when there is such a great revelation that it can be perceived <b>in a physical body</b>, then its <b>source and root</b> must be <b>from a higher place</b>, to enable the revelation to descend and chain downward into the physical body.</p>	<p>וגם בהשגה יש גם-כן חלוקה: פי כשיש התגלות גדולה כזו שיכול להתגלות בגוף ממש — צריך מקור ושרש הגלוי ממקום גבוה יותר, כדי שיוכל לבוא ולירד ולהשתלשל הגלוי למטה בגוף ממש.</p>
<p>If so, when <b>sovev</b> is revealed, then the comprehension attained below is <b>greater</b>, because it derives from a <b>higher source</b> than the comprehension achieved by <b>ascending from below to above</b>, where the body becomes refined and ascends.</p>	<p>ואם כן, גילוי סובב — אז ההשגה שמשגיגים למטה — היא השגה גדולה יותר, ממקור גבוה יותר, מן מה שמשגיגים בעלית ממלא לסובב.</p>
<p>Because in the latter case, the comprehension doesn't require its source to be from such an exalted level.</p>	<p>פי אז ההשגה אינה צריכה שיהיה שרש הגלוי ממקום כזה.</p>
<p><i>(Gloss: See also in the Siddur, the discourse beginning “Ado-nai s'fatai tiftach”, where this distinction is explained — between the revelation at <b>Matan Torah</b> and the revelation that will take place in the <b>Future to Come</b>, and that this is the idea of <b>Malchios and Zichronos</b> on Rosh Hashanah. If so, the revelation of the Future is certainly <b>higher</b> than that of Matan Torah, though it too involves a form of <b>refinement</b>, etc.)</i></p>	<p>הגה"ה: וצריך עיון בסדור, סד"ה א-דני שפתי תפתח) — שביאר שזהו ההפרש בין מתן תורה ובין הגילוי שיהיה לעתיד לבוא**, ושזהו ענין מלקיות וזכרונות דר"ה. ואם כן, הגילוי דלעתיד לבוא בודאי גבוה יותר מהגילוי דמתן תורה, ולעתיד גם כן יהיה בבחינת (הזדככות כו.)</p>

**קצור**

. וזהו ענין אחרי ה' תלכו,  
 ובאברהם התהלך לפני,  
 ובמשה בבחינת וראית את אחרי — קשר של תפלין,  
 ונתתה לכתבי — המשכת סובב בממלא,  
 שיתגלה למטה אף בלי הזדככות החומר כל כך,  
 ועליות ממלא וסובב — כמו חנוכה ואלהו שעלו למרום,  
 והמשכות סובב בממלא נמשכות מבחינה עליונה יותר.

**:Summary**

And this is the concept of “*After Hashem you shall walk*” — while in the case of **Avraham**, it was “*Walk before Me*,” and by **Moshe**, it was “*You shall see My back*” — meaning the **knot of the tefillin**. “*And I will walk among you*” refers to the **drawing down of sovev** into **memale**, which will be revealed below even **without** such great refinement of the physical.

Whereas the **ascent of memale into sovev** is like **Chanoch** and **Eliyahu**, who ascended to the heavens. And the drawing down of sovev into memale comes from a higher level.

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>“<i>And I will lead you upright</i>” — one hundred cubits. This is as stated in <i>Midrash Rabbah</i>, Bereishis ch. 12 and in <i>Sanhedrin</i> 92a.</p>	<p>ואולף אתכם קוממיות — מאה אמה. במדר"ש רבה בראשית פרשה י"ב ובסנהדרין דף ק"ב</p>
<p>And the idea is that there are ten <b>sefirot</b> — three “mother” letters and seven “doubles,” and each one is comprised of ten, totaling one hundred.</p>	<p>והענין — שיש עשר ספירות: שלוש אמות ושבע כפולות, וכל אחת כלולה מעשר — עולה מאה</p>
<p>But in the present time, this <b>revelation does not manifest in the body</b>.</p>	<p>רק שבזמן הזה, אין בא ההתגלות בגוף</p>
<p>And this corresponds to the <b>hundred blessings</b> — meaning, the revelation of the above ten sefirot, each one comprised of ten, as mentioned.</p>	<p>ועל זה — הוא מאה ברכות: הינו שיהיה גילוי קיימת העשר הנ"ל, שכל אחת כלולה מעשר, כנ"ל</p>
<p>See more about this in <i>Zohar</i>, beginning of Parshas Terumah, and in Parshas Chayei Sarah 123a.</p>	<p>וענין בזהר ריש פ' תרומה, ובפ' חיי שרה קכ"ג ע"א</p>
<p>But in the Future to Come, when it will be “<i>And I will walk among you</i>” — then “<i>I will lead you upright</i>” will mean one hundred cubits, and this full <b>one hundredfold revelation</b> will be <b>within the physical body itself</b>.</p>	<p>אבל לעתיד לבוא, שיאמר והתהלכתי בתוכם — אז ואולף אתכם קוממיות מאה אמה, שיהיה כל הגילוי דמאה הנ"ל בתוך הגוף ממש</p>
<p>*(Gloss): One might question this, for Adam’s height after the sin was one hundred cubits — but before the sin, his stature extended <b>from the earth to the heavens</b>. And it says regarding the Future: “<i>Behold, My servant shall prosper, he shall be exalted and lifted up and become very high</i>” (Isaiah 52:13), which the Arizal interprets as referring to <b>adam</b>, whose letters spell <i>me’od</i> (very), i.e., Adam as he was <b>before the sin</b>.</p>	<p>הגה"ה: ולכאורה יש לומר: דהרי מאה אמה הייתה קומתו של אדם הראשון אחר החטא, וקודם החטא — קומתו מן הארץ עד לרקיע. והרי נאמר לעתיד: הנה ישפיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד, ופירש האריז"ל — (מאד אותיות אדם, הינו כמו אדם הראשון קדם החטא)</p>
<p>This is written in <i>Sefer HaGilgulim</i>, seemingly in chapter 15.</p>	<p>כך כתוב בספר הגלגולים, במדמה פרק ט"ו</p>
<p>If so, how is the Future’s promise <b>only</b> one hundred cubits?</p>	<p>ואם כן, איך ההבטחה רק מאה אמה לעתיד לבוא</p>
<p>But this is answered in <i>Nezer HaKodesh</i>, Parshas Bereishis, ch. 12, section 5 — that <b>no soul</b> can ever reach the level of Adam before the sin, for he was the <b>work of God’s own hands</b>.</p>	<p>אבל תירץ בספר נזר הקודש, פ' בראשית פ"ב סעיף ה' — דאי אפשר לשום נשמה להגיע למדרגת אדם הראשון, שהיה יציר פפיו של הקב"ה</p>
<p>Therefore, even <b>after the sin</b>, his stature remained one hundred cubits.</p>	<p>על כן, אפילו לאחר החטא, הייתה קומתו מאה אמה</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

<p>And as the Gemara in Chagigah 12a states regarding <b>Rabbi Bena'ah</b>: <i>He gazed upon the likeness of the form</i> — that is, <b>Yaakov's image</b>, but the inner form was <b>Adam's image</b>.</p>	<p>וְכַדַּיִתָּא בְּגִמְרָא פֶּרַק חֲזוּת הַנֶּבֶא, דְּף נ"ח ע"א: רַבִּי בְנֵאָה — נִסְתַּפֵּל בְּדוּגְמַא דְּיוֹקְנָא, דְּהֵיִינוּ דְּיוֹקְנוּ שְׁל יַעֲקֹב, וּבְדְּיוֹקְנָא עֲצָמָה — שְׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן, אֶל תִּסְתַּפֵּל, מִשּׁוּם דְּשׁוּפְרִיָּה דְּיַעֲקֹב רַק מְעִין שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם.</p>
<p>Thus, even though <b>Yaakov</b> was the choicest of the Patriarchs, and it is written “<i>Yaakov who redeemed Avraham</i>”...</p>	<p>הָרִי אִף שְׁיַעֲקֹב הוּא בְּחִיר שְׁבָאֲבוֹת, וְנִאָּמַר לְיַעֲקֹב ... אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם</p>
<p>Nevertheless, the beauty (<i>shufra</i>) of <b>Adam HaRishon</b>, even <b>after the sin</b>, was greater — but this was <b>only after he did teshuvah</b>. It remained far superior to the level of Yaakov, due to the aforementioned reason — that he was a <b>direct creation of God's hands</b>.</p>	<p>מִכָּל־מְקוֹם שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם הָרִאשׁוֹן, אֶפִּילוּ לְאַחַר הַחֲטָא, רַק פְּשַׁעְשָׁה תְּשׁוּבָה — גְּבוּהַ הַרְבֵּה מִבְּחִינַת יַעֲקֹב, מִטַּעַם הַנַּ"ל — שֶׁהִנָּה יָצִיר כַּפְּיוּ שְׁל הַקֶּב"ה</p>
<p>Therefore, even in the future, it is impossible to reach that level — only a <b>stature of one hundred cubits</b>, which corresponds to the <b>ten sefirot</b> when each is <b>included from ten</b>.</p>	<p>לְכוּ, אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ גַּם לְעֵתִיד לְבוֹא רַק עַל־דֶּרֶךְ קוּמָה שְׁל מַאֲה אַמָּה, שֶׁהֵן עֶשְׂרֵי סְפִירוֹת כְּשִׁפְלוּלוֹת מִי"ו.</p>
<p>However, <b>Ben David</b> himself — who will <b>rectify the sin of Adam HaRishon</b> — he will be “<i>very exalted</i>” (<i>veGavah Me'od</i>), which refers to <b>Adam before the sin</b>.</p>	<p>אֲבָל בֶּן דָּוִד עֲצָמוֹ, שְׁיִתְקַן חֲטָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, יִהְיֶה וְגִבְהַ מְאֹד — הֵינּוּ כִּמוֹ אָדָם הָרִאשׁוֹן קִדְּם הַחֲטָא</p>
<p>And regarding <b>Moshe</b>, it is said that his height was <b>ten cubits</b> — in Shabbos, ch. <i>HaMatzni'a</i>, 92a.</p>	<p>וְהִנֵּה בְּמִשָּׁה אֲמָרוּ שְׁקוּמְתוֹ יו"ד אַמּוֹת, בְּשַׁבַּת פֶּרַק הַמַּצְנִיעַ דְּף צ"ב ע"א</p>
<p>And it is explained in <i>Eitz Chaim</i>, part 4, ch. 20, that this corresponds to the <b>ten letters</b> of the name <b>Havayah</b> when spelled out with <b>Alephs</b>, and that it is associated with <b>Ze'eir Anpin</b>.</p>	<p>וּפִירֵשׁ בְּעֵץ חַיִּים חֵלֶק ד' פֶּרַק כ' — שֶׁזֶּהוּ עֲנִין עֶשְׂרֵי אֲוִתִּיּוֹת דְּשֵׁם הו"י בְּמִלּוּא אֲלֵפִים, וְשֶׁהוּא בְּזַעִיר אֲנָפִין</p>
<p>And the concept of <b>one hundred cubits</b> corresponds to <b>Chochmah and Binah</b> (<i>Chochmah Ila'ah</i>), and “<i>very exalted</i>” corresponds to the level of <b>Kesser</b> — or, alternatively, the <b>one hundred</b> is in <b>Arich Anpin</b>, and “<i>very exalted</i>” in <b>Atik Yomin</b>, which is beyond the framework of the ten sefirot.</p>	<p>וְעֲנִין מַאֲה אַמָּה — בְּחֻקְמָה וּבִינָה (חֻקְמָה עֲלֵאָה), וְגִבְהַ מְאֹד — בְּבְחִינַת פֶּתֶר, אוֹ מַאֲה בְּאַרְיֵה אֲנָפִין, וְגִבְהַ מְאֹד בְּבְחִינַת עֵתִיק יוֹמִין, חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן דְּסְפִירוֹת כו'</p>
<p>Therefore, in the future, <b>tzaddikim</b> will be addressed with “<i>Kadosh</i>” — for “<i>Kadosh</i>” means <b>separated</b>, which refers to <b>sovev kol almin</b>.</p>	<p>וְלְכוּ, עֵתִידִים צְדִיקִים שְׁיֵאמְרוּ לְפָנֵיהֶם קָדוֹשׁ, כִּי קָדוֹשׁ — הוּא לְשׁוֹן מוֹבְדֵל, וְהֵנּוּ סוֹבֵב כָּל עֲלְמִין</p>
<p>And in the future, when <b>sovev</b> will be revealed <b>within memale</b>, they will say “<i>Kadosh</i>” before them.</p>	<p>וּלְעֵתִיד, שְׁיִהְיֶה הַתְּגִלוֹת סוֹבֵב בְּמַמְלָא — יֵאמְרוּ לְפָנֵיהֶם קָדוֹשׁ</p>
<p>This is related to the above, at the end of section <b>gimmel</b>.</p>	<p>שֶׁיֵּד לְעֵיל סוּף אוֹת ג'</p>

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

And the <b>Ramaz</b> , on Parshas Bereishis, beginning of daf 6, explains this matter.	וְהָרַמַּז פ' בְּרֵאשִׁית, תְּחִלַּת ד'ו' — פִּירֵשׁ עַל עֲנֵנוּ זֶה.
Nonetheless, in <i>Pirkei d'Rabbi Eliezer</i> , it says: In the time that <b>Israel performs the will of their Creator</b> , the earth drinks from the <b>supernal treasury</b> , as it is said: " <i>Hashem shall open unto you His good treasure...</i> " (Devarim 28:12).	מִכֵּל מְקוֹם, בְּפָרְקֵי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר — בְּזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם — הָאָרֶץ שׁוֹתָה מֵאוֹצְרוֹ הָעֶלְיוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר: יִפְתַּח ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב (דְּבָרִים (כ"ח, י"ב).
But when they do <b>not</b> perform His will, then the earth drinks from the waters of the <b>Ocean</b> , as it says: " <i>He places the deeps in storehouses</i> " (Tehillim 33:7).	וּכְשֶׁאֵינָם עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם — אִזּוֹ הָאָרֶץ שׁוֹתָה מִמֵּי אוֹקְיָנוֹס, שֶׁנֶּאֱמַר: נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת (תְּהִלִּים (ל"ג, ז).
One may explain: the term "Sea" (yam) refers to the <b>hidden world</b> ( <i>alma d'itkasya</i> ), and "Earth" (aretz) to the <b>revealed world</b> ( <i>alma d'itgalya</i> ).	יַם לומר: דְּהִנֵּה יָם — הוּא עֵלְמָא דְאַתְכַּסְיָא, וְאָרֶץ — עֵלְמָא דְאַתְגַּלְיָא.
If so, the phrase " <i>drinks from the waters of the Ocean</i> " refers to what is drawn from the <b>concealed world</b> into the <b>revealed world</b> .	וְאִם כֵּן, שׁוֹתָה מִמֵּי אוֹקְיָנוֹס — הֵינּוּ מֵה שֶׁנִּמְשָׁף מֵעֵלְמָא דְאַתְכַּסְיָא לְעֵלְמָא דְאַתְגַּלְיָא.
Similar to the phrase: " <i>Blessed is Hashem, God of Israel, from the world to the world</i> " (Tehillim 106:48).	בְּעֲנֵנוּ: בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם (תְּהִלִּים ק"ו, מ"ח).
However, the level of <b>Heaven</b> (shamayim) encompasses both <b>sea and land</b> — that is, both the hidden and revealed worlds — in a single equivalence.	אֲבָל בְּחִינַת שָׁמַיִם — הוּא הַמְּקוֹף לְיָם וְאָרֶץ, שֶׁהוּא עֵלְמָא דְאַתְכַּסְיָא וְעֵלְמָא דְאַתְגַּלְיָא — בְּהַשְׁוָאָה אַחַת.
And this is like what was explained regarding the <b>Splitting of the Sea</b> (Kriyas Yam Suf), which occurred through a level that transcended both hidden and revealed.	וְהוּא עַל דְרָף מֵה שֶׁנִּתְבָּאָר בְּעֲנֵנוּ קְרִיעַת יַם-סוּף, שֶׁהִיא עַל יְדֵי בְּחִינָה שְׁלֵמָעֵלָה מְשֻׁנֵּיהֶם כּו'. וְאִם כֵּן, שׁוֹתָה מֵאוֹצְרוֹ הָעֶלְיוֹן — הֵינּוּ מֵה שֶׁנִּמְשָׁף מִסּוֹכַב כָּל עֲלְמֵי, שְׁלֵמָעֵלָה מֵהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת.
If so, when it says the earth "drinks from the supernal storehouse," it refers to a drawing from <b>sovev kol almin</b> , which is above the <b>hishtalshelus</b> (chain of worlds).	

**[NOTE: Summary:** The Meaning of "Komemiyus" and the Future Revelation of Sovev  
 This discourse develops a rich framework around the concept of "ואולך אתכם קוממיות" ("And I will lead you upright"), integrating multiple mystical systems — sefirot, kabbalistic anatomy, and the interplay between **sovev kol almin** (the transcendent Divine light) and **memale kol almin** (the immanent Divine light).

The Tzemach Tzedek explains that "komemiyus" (uprightness) is not merely physical posture but symbolizes a full revelation of the ten sefirot — each of the ten facets of Divine expression includes all ten within it, yielding a structure of **one hundred spiritual "cubits"**. At present, this revelation is not fully manifest in the physical body. That concealment is reflected in our daily

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

efforts, symbolized by the hundred **daily blessings** — micro-access points of inner illumination amid exile.

However, in the **era of redemption**, this one hundredfold Divine structure will be revealed **in the physical body itself**, without requiring prior purification like in the cases of Chanoch and Eliyahu. This will be a new kind of embodiment — not an escape from the physical, but the **flooding of the physical by the transcendent**.

The discourse draws an important distinction between two modes:

- When **memale rises into sovev**, as in the ascents of Chanoch and Eliyahu, the physical is refined and drawn upward.
- But when **sovev descends into memale**, a deeper and more powerful light is revealed *without needing refinement* — this is the truest form of Divine embodiment.

Adam before the sin had a stature "from earth to the heavens," a state of absolute spiritual fullness in physical form. Though that level cannot be reached again (as Adam was uniquely fashioned by God's own hands), **Ben David (Mashiach)** will reach an even higher state — one that includes and transcends both Adam's original height and Moshe's ten-cubit stature, encompassing dimensions rooted in **Kesser** and **Atik Yomin**, beyond the usual sefirah structure.

The culmination is the prophecy that **tzaddikim in the future** will be called "Kadosh" — **separate, transcendent**, because they will become true conduits of sovev revealed in memale. The word "Kadosh" will be directed to them, as the **source of awe**, just as it is now reserved for Hashem Himself.

**Practical Takeaway: Uprightness through Devotion Beyond Measure**

We may not yet live in a world where the sovev fully reveals itself in the body, but the seeds of this future state are planted now through our avodah.

1. **Mitzvos as Conduits of Infinite Light:** Every physical mitzvah — especially those performed with unbounded effort (*b'chol me'odecha*) — draws down a spark of the transcendent into the revealed world. This shapes our "hundred blessings" daily into a ladder toward "komemiyus."
2. **Teshuvah as Ascent:** Like Chanoch and Eliyahu, our inner refinement — particularly through teshuvah — elevates the soul toward sovev. But we should also prepare for the reverse: to make our world and bodies vessels for the descent of Divine light.
3. **Dignity of the Physical:** The promise of sovev being revealed "in the body itself" inspires a new reverence for physicality — not as a barrier, but as a future sanctuary.

**Tzemach Tzedek**  
**Ohr HaTorah**  
**Parshas Behar & Bechukosai**  
**בהר בחקתי תרכ"ה 1865**

By aligning ourselves with Hashem's will — doing “רצונו של מקום” — we move toward the time when “קדוש” will be said about us: not from separation, but from revealed Divine embodiment.

**Chassidic Story: The Face of Yaakov and the Shadow of Adam**

The Tzemach Tzedek once cited the **Gemara in Chagigah 12a** during a deep mystical class, reflecting on how **Rabbi Bena'ah** saw Yaakov's form engraved on the entrance to the Cave of Machpelah — and was told not to gaze further, for **Yaakov's beauty was only a glimmer of Adam's original radiance**.

The Rebbe paused and remarked:

*"Even the choicest of the Patriarchs was but a shadow of the first Divine image... Yet Ben David will restore more than even that. Not with escape, but with presence. His glow will not frighten man from his body, but invite the Shechinah to walk with him upright."*

One of the elder Chassidim later shared that when the Tzemach Tzedek said “upright,” he momentarily rose from his chair, eyes closed, as if tasting the future embodiment — when Divine will and flesh no longer pull in opposite directions.

**Source:** Oral tradition from Chassidim of Lubavitch; see also *Toras Shalom*, and citations in *Nezer HaKodesh*, Parshas Bereishis, ch. 12 §5. **END NOTE]**